

[I. A. Hansen.]

for om muligt at finde et Grundlag, vi kunde enes paa, og vi er stadig villige til, hvis Regeringen maatte opfordre dertil, at gaa ind i Forhandling derom, men vi forbeholder os selv at vælge det Tidspunkt, vi anser for egnet til at møde med et selvstændigt Forslag.

Den ærede Minister rettede til mig forskellige Bemærkninger, som faldt sammen med de Bemærkninger, den ærede Ordfører havde gjort, nemlig vedrørende Lægekorpsen og Nybygningskontoen, og jeg har svaret paa det meste af det. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han skulde ikke komme ind paa min Paastand om, at den Lægeordning, han havde foreslaaet, vilde blive en dyr Ordning, men han spurgte mig, om jeg virkelig troede, det vilde blive billigere at antage Læger med Forpligtelse til at staa til Raadighed ved Mobilisering. Jeg vil svare, at hvis man traf en Ordning som den nuværende, og som man har haft i alle tidligere Militærordninger her i Landet, nemlig en fast Ordning af Læge- og Sanitetsvæsenet, tror jeg, man vilde faa en billigere Ordning end den, der vil fremkomme, naar den højtærede Regering skal til at forhandle med Lægernes Fagforening.

Med Hensyn til Nybygningskontoen sagde den højtærede Minister, at det var hans bestemte Tro, at den vilde slaa til. Jeg skal dertil sige, at hvis den højtærede Minister kan fremskaffe en Erklæring herom fra den maritime Sagkundskab, som staar til hans Raadighed, vil det gøre et vist Indtryk paa mig.

Dernæst rippede den højtærede Minister op i det gamle Stridsspørgsmaal, at Nybygningskontoen i 1922-Ordningen var for lav. Ja, det erkender vi alle sammen, og denne Kendsgerning var bestemmende for, at vor Regering i sin Tid fremsatte Forslag om en Revision af denne Militærordning. Men den højtærede Forsvarsminister ved jo ogsaa, hvem der har Ansvaret for, at 1922-Ordningens Nybygningskonto var for lav; han ved, at det Udvalg, som behandlede Lovforslaget, udbad sig fra Marineministeriet

„Oplysning om, med hvilken Begrundelse man uden at ændre Søværnsforslaget mener at kunne nedsætte Udgiften til Nybygning, Reparation, Søartilleri og Søminevæsen“

— det staar i Tillæg B. for 1921—22 Sp. 3947 — og umiddelbart efter staar Svaret:

„Budgettet er i den ændrede Skikkelse tiltraadt af Marineministeriet.“

Det var paa Grundlag af denne Erklæring fra den eneste Sagkundskab, Rigsdagen har at holde sig til, at vi fastsatte Budgettet for 1922-Ordningen. Den Fejl, der blev begaaet i 1922; laa ikke hos Lovgivningsmagten, men hos Administrationen. Gennem denne Erklæring fra Ministeriet er, det hævder jeg, Lovgivningsmagten fuldstændig diskulperet.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af mine Betragtninger over det Budget, han har opstillet, og som jeg hævder er for lavt ansat, og Ministeren spurgte mig, om Venstre tidligere, da vi opstillede Forsvars-Budgetter, regnede Ventepenge og Pensioner med. Nej, jeg vil svare den højtærede Minister oprigtigt, det er ikke Sædvane, naar man opstiller Sammenligninger mellem Budgetter, at tage disse Udgifter med, men jeg har gjort det i dette Tilfælde, fordi de højtærede Medlemmer af Ministeriet rejser Landet rundt og fortæller, at hvis man gennemfører det saakaldte Afrustningsforslag, vil man kunne indvinde Penge nok til for det første at gennemføre Socialreformen og for det andet at nedsætte Kommunernes Udgifter. Jeg har regnet Ventepenge og Pensioner med her, og derved kommer jeg til et Beløb paa over 25 Mill. Kr., og jeg har gjort det for at vise, at det Beløb, man efter Regeringens egen Beregning vil spare, vil højst være 20 Mill. Kr., og det viser jo, at det er fuldkommen løs Tale, naar man tror, at man gennem denne Besparelse kan gennemføre Socialreformen og oven i Købet faa Penge nok til andre Opgaver.

Dernæst siger den højtærede Minister, at man maa vel huske paa, at der forudsættes indvundet store Beløb ved Salg af militære Etablissementer og Grunde. Ja, det gør der, men det er da egentlig ikke Besparelser. Naar man sælger ud af de Værdier, man har, plejer man ikke at regne det for Besparelser. Saaledes kan man ikke regne. Ogsaa Forsvarsordningen af 1922 regnede med Bortsalg af betydelige Grunde og Aktiver.

Til Slutning siger den højtærede Minister, at Depoterne efter hans Forslag er anbragt ganske paa samme Maade som i Brorsens Forslag, og han bad mig sige, hvorledes Depoterne efter Brorsens Forslag var anbragt. Ja, det staar jo i Forslaget, men der er den Forskel paa Behandlingen af Depoterne i Brorsens Forslag og i den højtærede Forsvarsministers Forslag, at det efter Brorsens Forslag naturligvis var forudsat, at de militære Depoter skulde bevogtes, men det vil den højtærede Forsvarsminister